

pital, stiller sig, om Actierne ville vende tilbage til Landet igjen, og saaledes kunne komme til at absorbere de Penge, som dertil udfordres. Jeg skal gjerne indrømme, at det ikke er den heldigste Maade at tilveiebringe Penge paa, at Staten paatager sig Forpligtelser; men paa den anden Side kan det ikke benægtes, at naar Staten ved sin Tillid og sine Creditbeviser kan reise Penge i Udlandet, har det altid en heldig Indflydelse paa Pengeforholdene og Pengeomsætningerne i Landet selv.

Majoriteten har i Slutningen af sin Betænkning sagt, at „Danmark vel er et velhavende, men ingenlunde noget rigt Land, samt at dets Agerbrug, dets Industrie og Handel vel langt fra kunne siges at være forsømte, men om hvilke det dog maa erkjendes, at de ere Gjenstande, for hvilke der endnu er saare Meget at gjøre, hvortil Statens og Borgernes pecuniære Midler maaskee hellere burde anvendes“. Jeg troer virkelig, at denne sidste Betragtning af Majoriteten, hvorved jeg ikke videre skal opholde mig, dog ikke bør tillægges en saa afgjørende Vægt. Det er vistnok sandt, at Agerbrug og Industrie og Handel ere for Danmark af den største Vigtighed; men det turde dog være et stort Spørgsmaal, om Staten kan eller rettere sagt bør anvende Noget paa directe at komme disse Ting tilhjælp. Der har været en Tid, hvor Staten vistnok kom Industrien tilhjælp ved høi Beskyttelsestold, hvor den understøttede Handelen i flere Henseender ved Præmier, og paa lignende Maader søgte at ophjælpe disse vigtige Næringsveie; men jeg troer, at en sund og rigtig Politik har vilst, at man som oftest snarere har sat denne Virksomhed tilbage end fremad ved saadanne Foretagender. Jeg troer, at det, Staten kan og bør gjøre for at ophjælpe sine Borgeres Virksomhed og give dem Leilighed til at udfolde den, er at skaffe gode og bekvemme Befordringsmidler, er god, hurtig og bekvem Postforbindelse; det er eet af de Formaal, Staten fremfor alt bør stænke sin Forsorg. Jeg tør ikke videre forfølge disse Betragtninger; men ligesom Majoriteten i sin Betænkning selv har sagt, at det var nærved at vækkes deres Forundring, da den saae, at den var bleven Majoritet i den Mening, den har

antaget om denne Sag, saaledes vil jeg tillade mig at haabe, at Forundringen ogsaa maa komme til at tilhøre Majoriteten, idet Forsamlingens Fleerhed vil finde, at den almindelige Mening, som har gjort sig gjældende i denne Sag, virkelig er af den Bestaffenhed, at den fortjener, at man ogsaa giver Sagen den Understøttelse, som Regjeringen ved Forslaget har tilsigtet. Jeg troer, at, efterat Danmark har vilst, at det baade har Penge og Kræfter til at forsvare sin Ære og Ret, er det ogsaa nu ingen ubeleilig Tid til at vise, at vi baade have Gyde og Billie til at tilegne os de store Fremskridt, som Tiden fører med sig, og at de store Naturens Kræfter, som nu overalt fættes i Bevægelse, heller ikke af os ere blevne upaaagtede til at fremme Statens og de enkelte Borgeres Velvære; og det er med det Haab og den Formening at det vil finde Thingets Bifald, at jeg tillader mig at anbefale Minoritetens Votum.

Reise: Det har ikke været Majoriteten uventet, at den ærede Ordfører vilde drage tilfjælds imod os med det svære Skyts. Men han maa tillade os, naar vi ere af en anden Mening, at ledsage denne med flere Grunde end dem, som allerede ere anførte i Betænkningen. Der er intet Medlem af Majoriteten, der har bestridt, at det vilde medføre mange Fordele, naar en Jernbane kunde blive anlagt paa et fornuftigt Sted her i Landet, eller at en heel Plan til alle Jernbaneanlæg kunde forelægges og vedtages, saaledes at man havde noget Bist at gaae esler ved at undersøge, om ogsaa Midlerne vare tilstede, eller om det var tilraadeligt at anvise flere Summer paa Finantskassen, end allerede skeet er, og rimeligviis i mange andre virkelig for Landet mere nødvendige Retninger vil skee. Dette har Ingen af os bestridt; men vi betvivle, at den Duft, som den ærede Ordfører har villet give de Blomster, han har sat paa de mange Fordele, som han vil udlede af et Jernbaneanlæg, har udbredt sin velgjørende Lugt overalt. Der, hvor Landets Kræfter ikke tillade det, kan det idetmindste ikke siges at være Bellugt. Der har ogsaa for Majoriteten været rig Anledning til at stille sig i Opposition mod Forslaget, fordi denne Sag derved vilde blive saameget altsidigere drøftet, for at Bebo-